

113 & sigillo eorum munita; cap. 2. de fide Instrumentorum.

114 II. Libri ecclesiastici, quibus consignatur Baptizati & novi conjuges copulati; Carpov. lib. 12. Jurisprud. consistor. defm. 315. num. 2. & 3. Philippi in usque pract. Instituit. Eclog. 47. Notandum vero, libros hosce de iis tantum fidei facere, quæ coram parochis acta sunt, non vero quæ ex relatione aliorum habent. Vide quæ diximus in addit. ad verb. Etas.

115 III. Acta judicialia legitime confecta à publica persona, seu Aduario Iudicii ad illa iudicia solemnij iuramento obstricti, quæ tunc demum fidem publicam habent; cap. 11. de fide instrumentorum.

116 IV. Scripturæ privatæ testium subscriptione munitæ, modo adhuc vivant, ut subscriptionem suam recognoscere valeant. Iis enim defunctis, vim probandi habent; cap. 2. eodem tit. Publica vero documenta ex se probant, ut mortui sint testes subscripti. Hoc in titulo in leg. 11. Cod. Qui potior. in pignor. hypotheca publica censetur, quæ constituta est in scriptura trium testium subscriptione roborata; quod tamen aliter intelligi nequit, quam si testes adhuc vivant, seu subscriptiones suas recognoscere queant, vel ad minimum duo supersint, qui recognitionem facere possint, quia inde fides publica scripturæ privatæ dependet. Consule Brunemann. ad cit. Leg. 11. num. 6. Qui potior. in pignor.

120 V. Notariorum instrumenta legitime confecta, probant tamen, si in originali, non item in exemplo producantur; cap. 1. diff. cit. Nec sufficit exemplum quod fide Notarii ab originali, vel quod pro tali habetur, transumptum est. Exemplum vero transumptum secundum formam in cap. final. diff. titul. præscriptam attendi debet. De hac autem forma plures incidere solent questiones. At vide de iis Bohemer. in decret. lib. 2. tit. 22. §. 5. & seq. Extra ordinem vero fides etiam exemplo esse potest, non quidem si in archivio repertum sit, ut perperam nonnulli volunt, sed si agatur de causa antiqua, & insignia quædam adminicula eidem accedant; cap. 13. de probat.

124 VI. Sunt qui in classe scripturarum publicarum recensent & regesta monasteriorum, quibus designati sunt redditus, aliæque obventiones ad monasterium spectantes. Confer Genua de scriptur. privat. lib. 5. q. 1. & 2. Sed eos refutat Bohemer. loco mox citat. §. 3.

125 Scripturæ privatæ regulariter pro scribente non probant. Contra vero scribentem probant, dummodo debite recognoscantur, nec indeterminate loquantur, sed causam debendi adjectam habeant, cap. 14. de fide instrumentorum.

126 Multiplicitas ad rite sciendum publicum instrumentum, ab A. assignatur: aliqua tamen ex ibidem expressis, haud necessaria jure nostro considerantur; ideo ut utrumque discernatur, sequentia pro forma substantiali præ oculis sunt habenda. Sufficit equidem, si in eo inserantur nomina contrahentium, dies, mensis, annus, locus ubi conficitur, materia de qua celebratur, cum omnibus conditionibus, clausulis, ceterisque similibus pro contrahentes patefactis, horum si sciverint, subscriptio, testium assistentia, præterque alia Tabellionis signum, dummodo partibus presentibus, antequam subscriptio præcedat, legatur; ita ut si aliter scripta signaverit, vel in papyro sigillata unicuique instrumento conveniente haud sit conceptum, (1) non solum nullitatis vincitur, verum etiam in amissionem officij, inhabilitatem Tabellio imposterum incurrit (2) præter dam-

(1) Vide infr. & verb. Notarius.

(2) Leg. 13. tit. 2. lib. 4. Mandamos que cada uno de los Escribanos haya de tener y tenga libro de protocolo enquadernado de pliego de papel entero, en el qual haya de escribir, y escriba por extenso las notas de las escrituras que ante él pasaren, y se ovieren de hacer; en la qual dicha nota se contenga toda la escritura que se oviere de otorgar por extenso, declarando las personas que la otorgan, y el dia y el mes y el año, y el lugar, ó casa donde se otorgan, y lo que se otorga, especificando todas las condiciones, y partes, y clausulas, y renunciaciones y submisiones que las dichas partes asientan: y que así como fueren escritas las tales notas, los dichos Escribanos las lean presentes las partes, y los testigos: y si las partes las otorgaren, las firmen de sus nombres, y si no supie-

instrument. leg. 25. §. final. ff. de probat.

126 Extra ordinem vero scripturæ hæc indeterminate loquentes probant. I. Inter mercatores, quippe qui stylo admodum laconico inter se utuntur, ut plurimum causam specialem debendi omittunt, & simpliciter fidei data inhereant; Marquard. de Jur. mercat. lib. 1. c. 14. num. 11. Brunemann. Centur. 2. decis. 99. per tot. II. Si iuramentum accesserit; Barbosa, ad cap. 14. num. 2. de fide instrum. Seraphin. de Privileg. Juram. privileg. 94. num. 8. ubi tamen aliquas limitationes affert. III. Si statuto contrarium introductum. IV. Si Auctor super causâ debendi iuramentum præstitit, licet generaliter tantum juraverit, ex justa causa Reum debere. Confer Bohemer. ubi supra §. 10.

127 Illud subnectendum, adhiberi posse vim probandi scripturis variis ex causis. I. Si per Testes, vel alio modo earum falsitas probetur; cap. 4. & 19. de fide instrumentorum. II. Si non sint legibiles. Vide Bohemer. in disert. de scriptur. non legibil. cap. 4. III. Si contradictoria ab eodem producantur; cap. 13. diff. tit. IV. Ex rasura, si in loco principali appareat; cap. 3. diff. titul. (In præsentibus, dum hæc pagina typis mandatur, tempus ad adnotationem, quæ huic verbo, inseri debebat, deficit; quamquam verb. Probatio, detur satis intelligentia, videre convenit lit. A pag. 233. lit. C pag. 18. pag. 133. vers. Præter: lit. 1 es pag. 337. ad 341. verb. Notarius, verb. Sigillum, Testamentum, & Testis, bene equidem conducunt leg. 1. §. 4. 55. 111. ad 119. tit. 18. part. 3.)

128

SCRUPULUS.

SUMMARIUM.

1. Scrupulus unde sit dicitur.
2. Scrupulus quid sit.
3. Scrupulosi alii sunt circa presentia, & alii circa præterita, & utriusque quid sint. Item que sint signa conscientie scrupulose. Item que sint ejus causa. Item que sint ejus remedia. Item que sint ejus privilegia. Et quando liceat, vel non operari contra conscientiam scrupulorum, remissive.

129 **SCRUPULUS** est sic dicitur, eo quod instar scrupuli, seu lapilli calcis inclusi, pedemque vexantis animo hominis insidens, eum vexet, & angat: Scrupuli enim sunt minuti lapilli, qui inter ambulandum insiliunt in calc-

130 ceos hominibus, ad pedem torquent; Inde injicere scrupulum dicitur, qui sollicitudinem injicit animo cuiuspiam; Et scrupulum eximit, qui sollicitudinem eximit; Unde in l. Cum proponas 3. Cod. de interdicto Matrimonie dicitur: *Ut autem omnis scrupulus auferatur, insistere pater tuus debet*; Sic expresse notat Joannes Kahl, aliàs Calvinus in magno Lexico Juridico, verb. Scrupuli.

131 Hinc scrupulus definitur, quod sit inanis apprehensio, & hinc ortus timor, & anxietas mentis alicubi esse, vel fuisse peccatum, ubi revera non est, nec fuit; *Est in re Communis*. Unde scrupulus proprie fit, & tunc conscientia scrupulosa proprie dicenda est, quando intellectus, neque determinate judicat, neque dubitat præctice aliquid esse peccatum, se potius habito, vel sufficienter proposito iudicio non esse peccatum, sola apprehensione, vel suspitione mali excitati, seu levi motivo titubet, fluctuet, & anxie formidat esse, vel fuisse peccatum, verb. grat. forte se consensisse tali suggestioni, & hujusmodi.

132 Scrupulosi alii sunt circa presentia, & alii circa præterita, & utriusque quid sint? Vide verb. Conscientia, à num. 115. ad num. 126. ubi fuse agitur de conscientia scrupulosa, & assignantur signa conscientie scrupulose; Item cause conscientie scrupulose; Item remedia conscientie scrupulose; Item privilegia conscientie scrupulose: Et quando liceat, vel non, operari contra conscientiam scrupulosam?

(1) Leg. 2. tit. 9. part. 2. ibi: Onde en todas guisas ha menester que el Rey haya buenos Consejeros, é sean sus amigos, é omes de grand seso, & de grand portidad. E quando tales los fallare, debelos amar, é fiarse mucho en ellos, é facerles algo, de manera, que ellos lo amen mucho, é hayan saber de aconsejarle lo mejor siempre. E quien de otra guisa lo ficiere, faria traycion conocida, porque mereceria pena, segund el mal que viniere del consejo que le oviese dado.

(2) Leg. 8. tit. 9. p. 2. Escritura es cosa que aduce todos los fechos à remembranza, é por ende los Escribanos que la han de hacer ha menester que sean buenos, é entendidos, é mayormente los de la casa del Rey: é quando atales fueren, debes el Rey mucho amar, é fiarse mucho en ellos: quando contra esto ficiere, mesturando la portidad que les mandasen guardar: ó diesen cartas á orti que las escribiesse, sin man-

133 derit se obligare ad servandum tale secretum ex justitia, secus autem si solum ex fidelitate.

134 Revelare secretum in quarto casu, seu modo, est peccatum mortale contra justitiam.

135 Revelare secretum in quinto casu, est peccatum mortale contra justitiam, licet non tam grave, sicut in quarto casu, seu modo.

136 Juste cause revelandi secretum sunt potissimum quinque, quæ enumerantur.

137 Per revelationem secreti potest aliquando fieri injuria gravis, aliquando injuria levis, & aliquando nulla.

138 Assignatur quando fiat injuria gravis, & peccetur mortaliter.

139 Assignatur quando fiat injuria levis, & peccetur solum venialiter.

140 Assignatur quando nulla fiat injuria, & nulliter peccetur.

141 Generales, Provinciales, Visitatores, alique Religiosorum, & Religiosorum Superiores graviter peccant contra justitiam, si personas à quibus aliorum defectus corrigendos susceperint, manifestent.

142 Item graviter peccant juxta gravitatem materiae, & circumstantiarum Generales, Provinciales, Definidores, alique Vocales, & Secretarii, qui acta, & dicta in Capitulis, Definitoriis, aliisque Congressibus, aperiant amicis cum magno Religiosis, & Religiosorum dispendio; Sicut & illi, qui personis particularibus significant, quos favorabiles, & quos contrarios habuerint in Ordine ad Dignitates, Gradus, & Officia, ad quæ fuerint promoti.

143 Item graviter peccant Regulares omnes utriusque sexus quidquam in Religiosis detrimentum patefacientes, seu aliquis in prejudicium fame Religiosis, aut particularis Religiosi, vel Religiosa manifestantes.

144 Alia ad rem, remissive.

145 **SECRETARIUS** tenetur scire ea, quæ ad suum officium spectant, & juste, diligenter, fideliterque dictum suum Officium exercere; Communis.

146 Secretarius in pluribus peccat, & signanter si juramentum violet. Item si secreta revelet. Item si sententiam nondum publicatam manifestet. Item si processus, aut sententiam non recte custodiat, vel partibus sine præscripto Iudicis ostendat. Item si testimoniis non fideliter transcribat, sive exaggerando, vel imminuendo, seu immutando aut invertendo. Item si surripiat aliquid ultra conventam mercedem ad compensandum laborem, cui putat non esse æqualem dictam conventam mercedem, præsertim si non interuenient requisite conditiones ad justam compensationem; Communis.

147 Quæ

SECRETARIUS, SECRETUM.

SUMMARIUM.

1. Secretarius ad quid teneatur.
2. Secretarius peccat in pluribus, quæ assignantur.
3. Quæ sint conditiones ad justam compensationem, remissive.
4. Quam mercedem possint exigere Secretarii, seu Cancellarii Curie Episcopalis, remissive.
5. Secretarius, qui multa scribit, probabiliter non excusatur à jejuniis.
6. Secretum (præter illud confessionis sacramentalis) potest aliquid dici quod potissimum modis, quæ assignantur.
7. Revelare secretum in primo casu, seu modo, est peccatum mortale contra justitiam.
8. Revelare secretum in secundo casu, seu modo, est etiam peccatum mortale contra justitiam.
9. Revelare secretum in tertio casu, seu modo, est peccatum mortale contra justitiam, si promittens inten-

148 Servare secretum, fines producere gloriosos, illudque frangere, contrahere noxam, omnibus est notum. Ideo nostris legibus passim, non tantummodo Regis Consiliaribus (1) haud benevolis, & prudentibus quod absit, Secretariis ejusdem, (2) Supremorumque Consiliorum Officialibus (3) sub gravissimis penis, servare est commendatum: (4) verumtamen, Supremi Senatus Consiliaribus, non minus quàm Relatoribus; (5) adversus hos equidem, probatio per testes singulares speciatim sufficiens æstimatur, (6) quorum punitio, ad Aulam, vulgo

149 **SECRETARIUS** tenetur scire ea, quæ ad suum officium spectant, & juste, diligenter, fideliterque dictum suum Officium exercere; Communis.

150 Secretarius in pluribus peccat, & signanter si juramentum violet. Item si secreta revelet. Item si sententiam nondum publicatam manifestet. Item si processus, aut sententiam non recte custodiat, vel partibus sine præscripto Iudicis ostendat. Item si testimoniis non fideliter transcribat, sive exaggerando, vel imminuendo, seu immutando aut invertendo. Item si surripiat aliquid ultra conventam mercedem ad compensandum laborem, cui putat non esse æqualem dictam conventam mercedem, præsertim si non interuenient requisite conditiones ad justam compensationem; Communis.

151 Quæ

(1) Leg. 2. tit. 9. part. 2. ibi: Onde en todas guisas ha menester que el Rey haya buenos Consejeros, é sean sus amigos, é omes de grand seso, & de grand portidad. E quando tales los fallare, debelos amar, é fiarse mucho en ellos, é facerles algo, de manera, que ellos lo amen mucho, é hayan saber de aconsejarle lo mejor siempre. E quien de otra guisa lo ficiere, faria traycion conocida, porque mereceria pena, segund el mal que viniere del consejo que le oviese dado.

(2) Leg. 8. tit. 9. p. 2. Escritura es cosa que aduce todos los fechos à remembranza, é por ende los Escribanos que la han de hacer ha menester que sean buenos, é entendidos, é mayormente los de la casa del Rey: é quando atales fueren, debes el Rey mucho amar, é fiarse mucho en ellos: quando contra esto ficiere, mesturando la portidad que les mandasen guardar: ó diesen cartas á orti que las escribiesse, sin man-

152 **SECRETARIUS** tenetur scire ea, quæ ad suum officium spectant, & juste, diligenter, fideliterque dictum suum Officium exercere; Communis.

153 Secretarius in pluribus peccat, & signanter si juramentum violet. Item si secreta revelet. Item si sententiam nondum publicatam manifestet. Item si processus, aut sententiam non recte custodiat, vel partibus sine præscripto Iudicis ostendat. Item si testimoniis non fideliter transcribat, sive exaggerando, vel imminuendo, seu immutando aut invertendo. Item si surripiat aliquid ultra conventam mercedem ad compensandum laborem, cui putat non esse æqualem dictam conventam mercedem, præsertim si non interuenient requisite conditiones ad justam compensationem; Communis.

154 Quæ

155 Servare secretum, fines producere gloriosos, illudque frangere, contrahere noxam, omnibus est notum. Ideo nostris legibus passim, non tantummodo Regis Consiliaribus (1) haud benevolis, & prudentibus quod absit, Secretariis ejusdem, (2) Supremorumque Consiliorum Officialibus (3) sub gravissimis penis, servare est commendatum: (4) verumtamen, Supremi Senatus Consiliaribus, non minus quàm Relatoribus; (5) adversus hos equidem, probatio per testes singulares speciatim sufficiens æstimatur, (6) quorum punitio, ad Aulam, vulgo

156 **SECRETARIUS** tenetur scire ea, quæ ad suum officium spectant, & juste, diligenter, fideliterque dictum suum Officium exercere; Communis.

157 Secretarius in pluribus peccat, & signanter si juramentum violet. Item si secreta revelet. Item si sententiam nondum publicatam manifestet. Item si processus, aut sententiam non recte custodiat, vel partibus sine præscripto Iudicis ostendat. Item si testimoniis non fideliter transcribat, sive exaggerando, vel imminuendo, seu immutando aut invertendo. Item si surripiat aliquid ultra conventam mercedem ad compensandum laborem, cui putat non esse æqualem dictam conventam mercedem, præsertim si non interuenient requisite conditiones ad justam compensationem; Communis.

158 Quæ

(1) Leg. 2. tit. 9. part. 2. ibi: Onde en todas guisas ha menester que el Rey haya buenos Consejeros, é sean sus amigos, é omes de grand seso, & de grand portidad. E quando tales los fallare, debelos amar, é fiarse mucho en ellos, é facerles algo, de manera, que ellos lo amen mucho, é hayan saber de aconsejarle lo mejor siempre. E quien de otra guisa lo ficiere, faria traycion conocida, porque mereceria pena, segund el mal que viniere del consejo que le oviese dado.

(2) Leg. 8. tit. 9. p. 2. Escritura es cosa que aduce todos los fechos à remembranza, é por ende los Escribanos que la han de hacer ha menester que sean buenos, é entendidos, é mayormente los de la casa del Rey: é quando atales fueren, debes el Rey mucho amar, é fiarse mucho en ellos: quando contra esto ficiere, mesturando la portidad que les mandasen guardar: ó diesen cartas á orti que las escribiesse, sin man-

- 3 Quæ autem sint conditiones requisitæ ad justam compensationem? Vide *verb.* Compensation.
- 4 Et quam mercedem possint exigere Secretarii, seu Cancellarii curiæ episcopalis? Vide *verb.* Cancellarius.
- 5 Secretarius, qui multa scribit, probabilis non excusatur à jejuniis. Potest enim Secretarius vires habere sufficientes ad multum scribendum, quamvis jejunet; Immo temperantia & jejuniis maxime conducit ad valetudinem sedentarii; Sanchez in *Concil. lib. 5. cap. 1. dub. 7. La Croix lib. 3. part. 2. num. 1332. & alii passim.* Quamvis tamen non desint Aulicorum assentatores, qui excusent à jejuniis Secretarios multum scribentes, *verb. grat.* Secretarios Regum, aliorumque Principum, ac præcipuorum officialium, quia dicunt tale officium requirere constantes vires, quæ multum debilitantur per jejuniis; Sic Angles, alique ejusdem furfuris cum Burghaber, *cent. 3. cas. 5. & Diana in Compend. verb. Jejunium, num. 10. Vide verb. Jejunium, num. 21.*
- 6 Secretum (præter illud Confessionis Sacramentalis, de quo infra sub *verb.* Sigillum Confessionis) potest aliquid dici quinque potissimum modis. *Primo*, quando aliquid ex natura rei petit esse, & teneri secretum, seu quando res uni, aut alteri revelata postulat ex se manere occulta. *Secundo*, quando res aliqua expresse, vel tacite sub secreto commissa est. *Tertio*, quando audiens secretum promittit, licet non fuerit ipsi commissum. *Quarto*, quando res aliqua occulta cognoscitur per injuriam. *Quinto*, quando res aliqua occulta cognoscitur casu sine ulla injuria, &c.
- 7 Revelare secretum in primo casu, seu modo, est peccatum mortale contra justitiam, si materia sit gravis; *Communis.* Et ratio est, quia ex revelatione talis secreti in materia gravi causatur proximo grave, & notabile detrimentum in bonis vite, vel famæ, seu fortunæ. Proximus autem habet verum Jus ad omnia dicta bona, adeoque revelare tale secretum, ratione cuius imminet proximo jactura dictionum bonorum, est gravis injustitia; & consequenter gravis culpa cum onere restitutionis.
- 8 Revelare secretum secundo casu, seu modo est etiam peccatum mortale contra justitiam, si materia sit gravis; *Communis.* Et ratio est, quia secretum revelatum sub expresse, vel tacito pacto tacendi, continet in materia gravi gravem obligationem justitiæ: Est enim contra dictum onerosus, cum subeat onus revelandi, peccatis vicissim onus tacendi, adeoque &c.
- 9 Revelare secretum in tertio casu, seu modo, est peccatum mortale contra justitiam in re gravi, si promittens intenderit se obligare ad servandum tale secretum ex justitia. Secus autem si solum ex fidelitate;

pretendientes, se detengan en conversacion con los oficiales; pues ademas de perturbarles en su trabajo por este medio, suele peligrar el secreto en los negocios de la mayor importancia, sin el qual no se puede govarnar la Monarquía como se debe; de cuya circunstancia tengo hecho antes de ahora repetidos encargos, y ahora le hago, especialmente á todos mis Secretarios; con la advertencia, de que si por alguno de sus oficiales se faltare al secreto en la materia mas leve, habrán de responder á este encargo los mismos Secretarios; y ellos y sus oficiales experimentarán mi mayor indignacion con el castigo correspondiente á tan grave delito:

(4) Vide prox. supr.

(5) *Leg. 5. tit. 4. lib. 2.* Otrosí, porque los del dicho nuestro Consejo: y que asimismo juren que no descubrirán los votos y deliberaciones del Consejo, y lo que fuere acordado que sea secreto; y salvo con personas deputadas del dicho Consejo: y lo mismo juren los Relatores que serán secreto de lo acordado en el Consejo, fasta que se publique:

(6) *Leg. 82. tit. 1. ejusd.* Mandamos que en este delito de no guardar secreto se tenga por probanza bastante contra los que lo revelaren, probandose con tes-

An autem promittens intenderit se obligare ex justitia, vel solum ex fidelitate, seu urbanitate, judicandum est ex circumstantiis materie, personæ, loci, temporis, & modi.

Revelare secretum in quarto casu, seu modo, est peccatum mortale contra justitiam in materia gravi, *Communis.* Si quis enim per injuriam insumit aperit literas alicujus, qui quibus cognoscit ipsum aliquod pingue beneficium certo medio consecuturum, certa negotiatione multum lucraturum, & hujusmodi; & postea revelat id amico, qui prævenit, impedit, & sibi tali medio, & negotiatione acquirit, peccat contra justitiam, & tenetur ad restitutionem juxta proportionem certitudinis, probabilitatis, vel spei habitæ illud bonum consequendi, quia talis aperiit, & lectio literarum, & revelatio secreti fuit impeditiva ipsius boni, & causa mali. Vide *verb.* Literæ, *num. 7.*

Revelare secretum in quinto casu, seu modo, est peccatum mortale contra justitiam in materia gravi, licet non tam grave, quam revelare secretum in quarto casu, seu cognitum per injuriam. *Communis;* si enim quis sciens, seu cognoscens casu fortuito sine injuria, ubi alter habeat thesaurum occultum, illum revelat, & inde surripitur à latronibus, peccat mortaliter, & tenetur ad restitutionem damnorum, cum ipse sit eorum causa, licet non tam graviter peccet, ac si cognovisset per injuriam, quia obligatio justitiæ circa secretum cognitum sine injuria est levior, quam circa secretum cognitum per injuriam.

Justæ causæ revelandi secretum sunt potissimum quinque. *Prima* est, quando res nullatenus secretum meretur, ex quo nulli prodesse, vel nocere possit. *Secunda*, quando res tradita sub secreto est aliunde facta jam publica. *Tertia*, quando secretum credit in damnum commune reipublicæ, aut alicujus innocentis. *Quarta*, quando secretum cesserit in grave nocentum ipsiusmet secretum committentis. *Quinta*, quando ipsemet, cui secretum commissum est, grave damnum incurere deberet, nisi secretum revelat.

Ex supradictis colliges primo, per revelationem secreti posse aliquando fieri injuriam gravem, aliquando injuriam levem, & aliquando nullam. *Communis.*

Colliges secundo, tunc per revelationem secreti fieri injuriam gravem, & peccari mortaliter, quando quis in materia gravi secretum, expressa, vel tacita conventionie tacendi sibi commissum, revelat. *Communis.* Et ratio est, quia servare fidem sibi commissam est de jure naturalis, ut tradunt communiter Doctores cum Sancto Thoma 2. 2. *quest. 70. art. 1. ad 2. Unde Proverb. cap. 11. num. 13. sic habetur: Qui ambulat fraudulenter, revelat arcana, qui autem fidelis est ani-*

ti-
migos singulares, segun y como, y con las circunstancias que está proveido por la ley 6. tit. 9. lib. 3. de esta nueva Recopilacion contra los Jueces que reciben dones de la partes: *Leg. 6. tit. 9. lib. 3. ibi:* Y mandamos que en defecto de prueba cumplida, que se pueda probar en esta manera: que si fueren tres testigos ó mas los que vinieren diciendo, sobre juramento que hagan, que dieron dones al Juez, que vala su testimonio, maguer que cada uno diga de su hecho, seyendo las personas tales, que entienda el que lo oviere de librar que son de creer; y otrosí habiendo otras algunas presunciones y circunstancias, porque vea el Juez que es verdad lo que dicen:

(7) *Leg. 62. tit. 4. lib. 2. cap. 11.* Asimismo, porque el secreto de los Tribunales y Ministros es de tanta consideracion, y que sin él mal se puede acertar ninguna cosa de momento, demas de los inconvenientes y graves daños, que de no guardarse resultan á los mismos Tribunales, tendrá esta Sala (habla de la primera de Gobierno) tambien muy particular cuidado de hacer executar con rigor todas las leyes que se hallaren promulgadas en lo del secreto, así antiguas como modernas, y las ordenes que yo ultimamente he-

dado; encargandolo mucho.

mi, celat amici commissum. Et quidem quoad expressam conventionem res de se clara est. Quoad tacitam autem conventionem manifeste patet in multis, & signanter in Consiliariis, Belli Officialibus, Advocatis, Theologis, Medicis, Chirurgis, Obstetricibus; immo & probabiliter etiam in amicis, & propinquis, quibus consilii, remedii, vel auxilii capiendi causa, certa secreta revelantur: quia supradicti omnes eo ipso, quo talia secreta suscipiunt, seclusa alia expressa conventionie tacendi, tacite censentur vi officii, aut muneris, aut rei ex natura sua postulantis secretum, ad silentium se obligare, & à fortiori injuriam gravem inferunt, & graviter peccant cum onere restitutionis qui revelant secreta cognita per injuriam, ut dicebatur supra de injuste, & fraudulenter aperiendis alienas literas, & inde detecta secreta cum eorum notabili damno revelantibus. Et sic de similibus.

Colliges tertio, tunc per revelationem secreti fieri injuriam levem, & peccari solum venialiter, quando quis in materia levi modicum solum inde inferente damnum, aut ex imperfectione actus sine expressa gravi obligatione tacendi, secretum revelat. *Communis.* Et ratio est, quia res levis momenti obligat solum leviter ad secretum: Additur tamen sine expressa gravi obligatione tacendi, quia, si quis præcedente tali expressa obligatione tacendi in aliqua speciali materia, etiam levi; secretum revelat, injuriam gravem inferret, & consequenter peccaret, non ratione materie, quæ de se esset levis; sed ratione violatæ fidei contra expressam sibi impositam, & à se voluntarie assumptam obligationem tacendi, seu servandi fidem, etiam in dicta speciali materia levi.

Colliges quarto, tunc per revelationem secreti nullam fieri injuriam, & nulliter peccari, quando quis secretum revelat aliqua ex quinque assignatis supra numer. 12. interveniente justa causa ipsum revelandi. *Communis.* Et quidem interveniente prima, vel secunda ex assignatis causis, res de se patet: interveniente autem tertia, ut si urbs esset prodenda, aut innocens injuste esset occidendus, licitum est etiam cum dispendio alterius, & malitia sua nocere volentis, revelare secretum ad avertendum simile malum; ut docet Communis Doctorum cum S. Thom. 2. 2. *quest. 79. art. 1.* Et ratio est, quia ex lege, & ordine charitatis quilibet licite potest, immo obligatur liberare innocentem ab injuria injuste nocentis, quamvis cum aliquo nocentis damno fieri debeat: Item interveniente quarta ex dictis causis, ut si committens secretum velit Matrimonium inire cum impedimento dirimente alicui revelato, tunc si non possit aliter à tali matrimonio revocari, seu impediri, nisi canonicè denuntiatur, licita, immo debita erit denuntiatio, seu revelatio secreti, quia id exigit reverentia sacramenti, & obligatio evitandi etiam proximi peccatum, ut tradit Communis Doctorum cum Sanchez lib. 3. *de matr. disp. 13. Layman lib. 3. tract. 3. cap. 5. num. 1. Sporer tom. 2. tract. 5. cap. 4. red. 3. num. 46.* Sicuti etiam consuetudinem sub secreto commissam revelare Superiori, aut alteri si non possit aliter ejus salutem consuli, quia bonum animæ præponderat bono famæ: Item interveniente quinta ex dictis causis, ut si quis secretum sibi commissum non possit servare nisi cum dispendio vite, & famæ; tunc enim potest si licite tale secretum revelare, quia non censetur se voluisse obligare ad servandum secretum in simili casu tanti sui detrimenti inde secuturi, cum præsumatur potius quemque ex ordine charitatis propriam incolumitatem voluisse, & velle præferre alienam, ut docent communiter Doctores cum Lessio lib. 2. *cap. 11. dub. 18. Layman loc. cit. num. 2. Sporer loc. cit. numer. 46.*

Generales, Provinciales, Visitatores, alique Religiosorum, & Religiosarum Superiores graviter peccant contra justitiam, si personas, à quibus aliorum defectus corrigendos susceperint, manifestent. *Communis.* Et ratio est, quia certum est ex conventionie saltem tacita id sibi sub secreto strictissimo esse commissum.

Tum quia talis revelatio apertissime retrahit subditos à declarandis defectibus necessario corrigendis, quod cedit in maximum, & gravissimum detrimentum disciplinæ Regularis, & consequenter totius provincie, & Religionis.

Item graviter peccant juxta gravitatem materie, 18 & circumstantiarum Generales, Provinciales, Definidores, alique Vocales, & Secretarii, qui acta, & dicta in Capitulis, Definitoriis, aliisque Congressibus revelant, & aperiunt, & significant amicis cum magno Religiosis, aut Religiosorum dispendio, sicuti & illi graviter peccant, qui personis particularibus significant, quos favorabiles, & quos adversarios habuerint in ordine ad Dignitates, Gradus, & Officia, ad quæ fuerunt propositi. *Communis.* Et ratio est, quia similia sunt apertissima semina discordiarum, & divisionum: Et Proverb. *cap. 6. num. 19. Dominus detestatur eum, qui seminat inter Fratres discordias.*

Item graviter peccant Regulares omnes utriusque 19 sexus quidquam in Religionis detrimentum extra Religionem patefacientes, seu aliquid in præjudicium famæ Religionis, seu particularis Religiosi aut Religiosæ manifestantes. Hinc in pluribus Religionibus tales manifestationes, & patefactiones ponuntur inter peccata res suos casus reservatos. *Communis.*

Alia ad rem. Vide *verb.* Detractio & *verb.* Literæ. 20 (Necessarium ad Tabellionis exercitium obendum, etsi satis jam est demonstratum: (vid. inter alia quæ adnotantur *verb.* Cancellaria, & Notarius) conveniens judicatur mentionem de omnibus fieri quæ in nostris legum corporibus decreta reperiuntur; ceterum tituli in quibus de hac materia tractatur, dumtaxat notabuntur. Adi ad *tit. 8. lib. 1. For. Reg.* septem leges complectentem: De Regio Cancellario *lex 4. t. 9. p. 2.* loquitur: de Tabellionibus *tit. 19. part. 3. Conventi tit. 20. ejusd. part.* ubi quid sit sigillum, (vid. *verb.* Sigillum) Cancellarius, ejus obligationes, præmia bene exercitibus, quid sit Cancellaria, & quæ jura eidem competant, designantur; de Provinciarum, Regiique Prætorii Notariis *tit. 5. & 6. lib. 2. Ord. Reg. 12. & 20. lib. 2. Recop. Castell. de Cancellario, & sigillo tit. 8. Ord. Reg. 15. Recop. Cast. ejusd. lib. 2. Vid. etiam tit. 18. & 19. ejusd. lib. Recop. Cast.* ibi agitur de regis Secretariis, & aliis, nomine vulgo de *Camara del Consejo, Consejos de Inquisicion, Indias, Ordenes, Hacienda, y de la Audiencia de la Contaduria* distinctis; perlegere denique non est prætereundum *tit. 25. lib. 4. tam in leg. quam Auth. Ac. Recop. Castell. cum tit. 18. lib. 2. Ord. Reg.* In legum Indiarum Codice *tit. 10. & 23. lib. 2. ac tit. 8. lib. 5.)*

SEDES VACANS.

SUMMARIUM.

- 1 Notitia Sedis vacantis quid intelligatur.
- 2 Nomine Sedis vacantis intelligitur etiam quilibet Abbatia, seu Prælatia, aut Dignitas inferior, cui facultas conferendi beneficia competit, & per obitum sui respectivo Prælati censetur viduata.
- 3 Per vacationem intelligitur omnis vacatio Sedis, sive per mortem, sive per renuntiationem, translationem, depositionem, & quovis similem modum, per quem titulus amittitur.
- 4 Item Sedes vacat, si Prælati, seu Episcopi sit notorie Hereticus.
- 5 An Sedes vacet, & Capitulum possit procedere ad electionem Vicarii Capitularis, quando Episcopus est excommunicatus, vel suspensus, quando est factus captivus, quando est relegatus, quando Episcopo in remotis degente, Vicarius Generalis ab ipso relictus moritur, vel à Principe Seculari ejicitur è diocesi: aut est excommunicatus, vel suspensus, remissive.

6 Sedes vacare incipit à die scientiæ mortis certæ, & non

- non præsumptæ Episcopi, seu Prælati. Vel à die certæ translationis, resignationis, & hujusmodi.
- 7 Quando censeatur vacare Sedes per translationem Episcopi, remissive.
- 8 Sedes semel vacans durat vacare tamdiu, donec litteræ Apostolicæ novi Prælati in Curia promoti, vel confirmati, fuerint expeditæ, & Capitulo præsentata.
- 9 Ante literarum præsentationem non potest Episcopus, seu alius Prælatum promotus administrare episcopatum, seu Prælaturam; Neque Capitulum, seu Convencus potest eundem recipere.
- 10 Sede Romana vacante, qui tenentur accedere, vel mittere ad Curiam, ad id tenentur ac si non vacaret.
- 11 Sede Romana vacante, Collegium Cardinalium non habet auctoritatem Papalem, nisi eam, quam sibi concessit Papa.
- 12 Sede Romana vacante, potest Collegium Cardinalium providere de Camerario, & Penitentiario.
- 13 Sede Romana vacante tempore Concilii Generalis legitime congregati, electio Pontificis spectat ad Cardinales, & non ad Concilium.
- 14 Sede Apostolica vacante, Summus Penitentiarius potest dispensare solummodo in foro conscientia.
- 15 Sede Apostolica vacante, potest Vicarius Pape facere ordinari suos, aut eis etiam non archæatis dare dimissorias.
- 16 Sede Apostolica vacante, omnes menses sunt Ordinariorum, & tunc Episcopi, & Ordinarii Collatores possunt providere de beneficiis vacantibus in quolibet mense.
- 17 Beneficia reservata Pape vacantia, Sede Romana vacante, à Papa successore sunt conferenda.
- 18 Licet beneficia Curata vacantia in Curia Pape sint reservata; Tamen si vacent, Sede Romana vacante, vel si sede plena vacaverint, & ante mortem Pape non fuerint collata, conferri possunt de jure communi ab Episcopo, vel ab aliis ad quos spectat, dummodo non sint de reservatis Pape alia ratione, quam ob vacantiam in Curia. Vide tamen infra n. 24.
- 19 Beneficia ecclesiastica cum Cura, & sine Cura, Secularia, & Regularia qualitercumque qualificata, & ubicumque existentia vacantia, Sede Episcopali vacante, sunt Pape reservata.
- 20 Hæc reservatio beneficiorum vacantium, Sede episcopali vacante, procedit, quando ad Episcopum spectat electio, nominatio, seu presentatio persona, quamvis collatio, seu institutio ad alium pertineat, seu sit communis Episcopi, & aliorum.
- 21 Secus autem quando electio, seu nominatio, vel presentatio ad alium pertinet; Tunc enim quamvis collatio, & institutio spectet ad Episcopum, non intrat hæc reservatio.
- 22 Item non procedit hæc reservatio, ubi simultanea ex concordia est divisa per turnos &c.
- 23 Item hæc reservatio non procedit, ubi collatio beneficiorum spectantium aliis ad collationem Episcopi, Sede Episcopali vacante, ad aliquem spectet, nec reservatur futuro successor.
- 24 Beneficia reservata Pape quomodolibet, & ex quavis causa, si vacent, Sede Apostolica vacante, & de iis per quoscumque Ordinarios Collatores tunc dispositum non fuerit, seu minus valide dispositum fuerit, sunt conferenda à Papa successore.
- 25 Sede episcopali vacante, nihil est innovandum, præsertim in præjudicium ipsius ecclesie, vel Prælati successor.
- 26 Unde, Sede vacante, iudicium factum contra ecclesiam est nullum.
- 27 Sede Episcopali vacante, si mandetur Capitulo, ut Præbendam alicui conferat, & interim nondum à Capitulo executio mandato creatur Episcopus, cui spectet collatio præbendæ, ab ipso Episcopo debet conferri.
- 28 Sede Episcopali vacante, quid possit facere Capitulum, & quid non, remissive.

29 Subnectuntur supplementa Auditoris; ad num. 35.

NOMINE Sedis vacantis intelligitur potissimum Sedes Papalis, seu Episcopalis, id est, Ecclesia Romana, & universalis, seu ecclesia Episcopalis suo viduata Pastore; Communis. Insuper nomine sedis vacantis intelligitur, etiam qualibet abbatia, seu prælatura, aut dignitas inferior, cui facultas conferendi beneficia competit, & per obitum sui respectivi Prælati censetur viduata, juxta cap. Ne pro defectu 4. de electione. Sic Glossa in cap. 1. verb. Ecclesia, de rebus eccles. non alienand. in 6. Barbosa lib. 3. decret. tit. 9. n. 2. Pirhing ib. n. 1. Reiffenstuel ibid. n. 2. Abbas in cap. His quæ, n. 2. de major. & obediens. & alii passim.

Per vacationem autem intelligitur omnis vacatio Sedis, sive per mortem, sive per renuntiationem, translationem, depositionem, vel quemvis similem modum, per quem titulus amittitur. Sic expresse Glossa communiter recepta in cap. unic. Ne Sede vacante, verb. Mortuo in 6. ibi: Mortuo idem est si quocumque alio modo vacet Sedes, renuntiatione, & depositione, vel quovis modo, Pirhing loc. cit. n. 1. Barbosa loc. cit. n. 5. & alii communiter.

Item Sedes vacat, si Prælatum, seu Episcopum sit notorie Hæreticus. Sic declarasse Sacram Congregationem Concilii refert Fagnan. lib. 3. Decretal. in cap. Quia diversitatem 5. de concessionis præbend. num. 24. Nam proposito dubio: An Episcopo existente Hæretico facultas concedendi dimissorias juxta cap. 10. sess. 7. pertineat ad Capitulum Cathedralis Ecclesie? S. Congr. die 14. Januarii 1578. censuit, ad Capitulum pertinere, si Episcopus sit notorie Hæreticus. Ex qua declaratione Fagn. loc. cit. n. 34. & lib. 5. Decret. cap. Ad abolendam 9. de Hæret. n. 36. & 37. concludit, quod quando Episcopus est notorie Hæreticus, Sedes non vacat interpretative, sed vacat vere, & ideo Jurisdicchio, & consequenter facultas concedendi dimissorias transit in Capitulum Sede vacante, ut c. His quæ, & cap. Cum olim, de majoris. & obed. c. ut commissi 12. de Hæretic. in 6.

An autem Sedes vacet, & Capitulum possit procedere ad electionem Vicarii Capitalis, quando Episcopus est excommunicatus, vel suspensus, quando est factus captivus ab hostibus catholica fidei, quando est relegatus, quando Episcopo in remotis degente, Vicarius Generalis ab ipso relicto moritur, vel à Principe seculari eicitur à diocesi, aut est excommunicatus, vel suspensus; Vide verb. Capitulum, art. 3. à num. 32.

Sedes vacare incipit à die scientiæ mortis certæ, & non præsumptæ Episcopi, seu Prælati: Vel à die certæ translationis, resignationis, & hujusmodi. Sac. Congreg. Episcop. in una Neritonen. 24. Maii 1654. ex cap. Bonæ memoriæ 36. de elect. Vide dict. verb. Capitulum, art. 3. n. 37.

Quando vero censeatur vacare Sedes per translationem Episcopi. Vide dict. verb. Capitulum, art. 3. n. 31. & verb. Episcopus, art. 3. n. 60. 61. & 62. ubi dantur ad id decreta.

Sedes semel vacans durat vacare tamdiu, donec litteræ Apostolicæ novi Prælati in Curia promoti, vel confirmati, fuerint expeditæ, & Capitulo præsentatæ. Gonzalez ad Regul. 8. Cancellar. gloss. 15. §. 2. n. 82. 83. & seq. Rebuff. in praxi iii. de simonia in resignat. num. 31. & 40. Barbosa part. 3. de offic. & potest. Episcop. alleg. 54. n. 160. Reiffenstuel lib. 3. Decret. tit. 9. n. 6. & seq. & alii passim per text. in Extravag. Injunctæ 1. de election. inter commans.

Sola enim expeditio literarum Apostolicarum non sufficit ad cessationem vacationis Sedis episcopalis, seu alterius prælaturæ, sed insuper requiritur eorumdem literarum presentatio facta Capitulo, sive Convencui. Nam ante hanc literarum presentationem non potest Episcopus, seu alius Prælatum promotus administrare Episcopatum, seu prælaturam, neque Capitulum, seu Convencus potest eundem recipere, ut expresse statuitur in cit. Extravagant. Injunctæ iii. Et tenent Azo-

rius Inst. moral. p. 2. tit. 3. cap. 29. quæst. 9. vers. Ceterum: Barbosa loc. cit. num. 161. Reiffenstuel loc. cit. num. 8. & alii passim.

Sede Romana vacante, qui tenentur accedere, vel mittere ad Curiam, ad id tenentur, ac si non vacaret, text. expresso in Clementin. de election. cap. Ne Romani, §. final ibi: "Statuimus, ut electi, & alii, qui ex quacumque causa ad Sedem Apostolicam venire, vel mittere sunt adstricti, ad ipsam, cum vacat, ac si non vacaret, venire, vel mittere tenentur."

Sede Romana vacante, Collegium Cardinalium non habet auctoritatem Papalem, nisi eam, quam sibi concedit Papa juxta constitutionem Gregorii X. in Concil. Lugdunens. Clementin. de electione, cap. Ne Romani:...

Sede Romana vacante, potest Collegium Cardinalium providere de Camerario, & Penitentiario, citat. Clementin. Ne Romani, §. Eo tamen:...

Sede Romana vacante tempore Concilii Generalis legitime congregati, electio Pontificis spectat ad Cardinales, & non ad Concilium. Vide verb. Pape, art. 1. num. 45.

Sede Apostolica vacante, Summus Penitentiarius potest dispensare solummodo in foro conscientia. Sic expresse statuit Innoc. XII. constit. 20. incip. Romani Pontifex, §. 46. ibi: "Sede Apostolica vacante, Major Penitentiarius, ejusque Officiales ea tantum facere, & expedire valeant, quæ ad forum conscientia pertinet, in reliquis eorum officium conquiscat, & à quibuscumque matrimonialibus, & aliis dispensationibus, ac absolutionibus, & declarationibus, nec non quibusvis aliis expeditionibus forum fori mixtim, vel separatum quomodolibet respicientibus omnino abstineant."

Sede Apostolica vacante, potest Vicarius Pape facere ordinari suos, aut eis etiam non archæatis dare dimissorias. Barbosa de offic. & potest. Episcop. part. 2. allegat. 7. num. 13. Major. Henric. Campanil. & alii ab ipso citati, La Croix lib. 6. p. 2. num. 2263. cum aliis ibi citatis; Concilium enim Trident. sess. 7. cap. 10. & sess. 23. cap. 10. de reform. non restringit Jurisdictionem Sedis Apostolicæ, quamvis vacantis.

Sede Apostolica vacante, omnes menses sunt Ordinariorum, & tunc Episcopi, & Ordinarii collatores possunt providere de beneficiis vacantibus in quolibet mense; Anastasius German. de Indult. Cardinal. §. Quod tamen, num. 99. & 109. Zerola in Praxi Episcop. p. 2. verb. Beneficium, §. 2. proam. à num. 46. qui num. 53. ait, quod non solum erunt omnes menses Ordinarii ante assumptionem novi Pape, sed etiam antequam faciat regulas Cancellariæ; Barbosa de offic. & potest. Episcop. part. 3. alleg. 56. n. 191. & 192. cum pluribus aliis ibi citatis. Et ratio est, quia cum menses Januarii, Februarii, Aprilis, Maii, Junii, Augusti, Octobris, & Novembris, reserventur in regula nona Cancellariæ solum ad beneficium Pape concedendis, talis reservatio non est perpetua, sed expirat, & extinguitur morte Pape illius conditoris. Cum enim talis Papa post ejus mortem non sit amplius in rerum natura, non potest amplius habere beneficium, nec dispositionem; cap. unic. §. final. Ne Sede vacante in 6. Unde Gratian ad beneficium Pape, vel Regis concessam morte Pontificis, vel Regis, expirare probat textus in cap. Si gratiose, de rescriptis in 6. Barbosa loc. cit. cum pluribus aliis ibi allegatis.

Beneficia reservata Pape, vacantia Sede Romana vacante, à Papa successore sunt conferenda. Urbanus VIII. const. 6. incip. Sanctissimus, cap. 68. & Regul. 68. Cancellariæ.

Licet beneficia Curata vacantia in Curia Pape sint reservata, tamen si vacent Sede Romana vacante,

vel si Sede plena vacaverint, & ante mortem Pape non fuerint collata, conferri possunt de jure communi ab Episcopo, vel ab aliis, ad quos spectat, textu expresso in cap. Si Apostolica 35. de præbend. in 6. Dummodo non sint reservata Pape alia ratione, quam ob vacantiam in Curia. Urban. VIII. citat. constit. incip. Sanctissimus, cap. 68. Barbosa in cit. cap. Si Apostolica, num. 4. cum aliis ibi citatis. Vide tamen Regulam 68. Cancellariæ, & infra num. 24. ubi refertur.

Beneficia ecclesiastica cum cura, & sine cura, secularia, & regularia, qualitercumque qualificata, & ubicumque existentia, vacantia, Sede Episcopali, Archiepiscopali, Primatiali, & Patriarchali vacante, sunt Pape reservata. S. Pius V. constit. 55. incip. Sanctissimus in Christo, & Regul. 2. Cancellariæ.

Hæc autem reservatio beneficiorum vacantium Sede Episcopali vacante procedit, quando ad Episcopum spectat electio, nominatio, seu presentatio persona, quamvis collatio, seu institutio ad alium pertineat, seu sit communis Episcopi, & aliorum, quia attendenda est prima dispositio beneficii. Secus autem, quando presentatio, vel electio ad alium pertinet, quia tunc, quamvis collatio, seu institutio spectet ad Episcopum, non intrat hæc reservatio. Nam beneficia, quorum collatio non potest fieri ab Episcopo absque alterius electione, nominatione, presentatione, seu interventu, non comprehenduntur sub hac reservatione. Sic Regul. 2. Cancellariæ, Gonzalez ad Regul. 8. Cancellariæ, Glossa 45. num. 10. Barbosa cit. allegat. 57. num. 90. Garzias de benef. part. 5. cap. 1. num. 230. & sequenti. & alii passim.

Item non procedit hæc reservatio, ubi simultanea ex concordia est divisa per turnos, ita ut una vice provideat Episcopus, & altera Capitulum, non solum quando beneficium vacat in turno Capitali, de quo non est difficultas, sed etiam quando beneficium vacat in turno Episcopi, quia etiam tunc mortuo Episcopo, seu aliis vacante sede, potest Capitulum jure proprio conferre Canonice, & alia beneficia simultanea in quocumque turno vacent. Gonzalez ad Regul. 8. Cancellariæ, glossa 45. §. 3. num. 39. cum seq. Garzias cit. cap. 1. à num. 237. Barbosa cit. allegat. 57. num. 90. & alii.

Item hæc reservatio non procedit, ubi collatio beneficiorum spectantium aliis ad collationem Episcopi, Sede episcopali vacante, ad aliquem spectat, nec reservatur futuro Successori, quia Regula Cancellariæ non intendit tertio præjudicare. Sic decisum in Rota referunt, & tenent Nicol. Garzias dict. cap. 1. num. 244. Castropal. in opera moral. tract. 13. disp. 2. punct. 18. numer. 4. & 5. Barbosa cit. allegat. 57. numer. 90. & alii.

Beneficia reservata Pape quomodolibet, & ex quavis causa, si vacent Sede Apostolica vacante, & de ipsis per quoscumque Ordinarios Collatores tunc dispositum non fuerit, seu minus valide dispositum fuerit, sunt conferenda à Papa Successore; cit. Regul. 68. Cancellariæ præcisus his verbis: Item Sanctissimus Dominus noster provide considerans consuevisse quandoque Romanos Pontifices Prædecessores suos beneficia, quæ vacante Sede Apostolica, vacare contigerant, dispositioni suæ reservare intendens de beneficiis hujusmodi, tam Conclavisticis, quam pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia, & singula beneficia per Regulam Cancellariæ Apostolicæ, aut quolibet alias Constitutiones Apostolicas temporales Romani Pontificis pro tempore existentis dispositioni quomodolibet, & ex quavis causa reservari solita, quæ à die obitus felicis recordationis Innocentii XII. Prædecessoris sui usque ad diem vigesimam tertiam Novembris vacaverunt, & de quibus per quoscumque Ordinarios Collatores tunc dispositum non fuerat, suæ provisioni, & dispositioni reservavit. Decernens

Virgute Concordati multoties hoc in opere memorati (1) locum non habet doctrina illic sequentibusque numeris tradita.

(1) Vide verb. Abbas, & Beneficium, late. Ferrar. Biblioth. Tom. VIII.

nens irritum, &c. Hic adverte, quod hæc Regula est desumpta ex regulis felicis recordationis Clementis XI. & ideo ponitur tempus vacationis Sedis Apostolicæ à die obitus Innocentii XII. sui immediati Prædecessoris, usque ad tempus suæ gloriosissimæ assumptionis in Summum Pontificem: Quod tempus in tali Regula variatur à quolibet Summo Pontifice juxta differentiam temporis intercessi à die mortis sui immediati prædecessoris usque ad sui electionem.

25 Sede Episcopali vacante, nihil est innovandum præsertim in præjudicium ipsius Ecclesiæ, vel Prælati Successoris. *Communis*, textu expresso in cap. Novit ille 1. Ne Sede vacante aliquid innovetur; ubi insuper redditur ratio ibi: Cum non sit, qui Episcopale Jus suatur.

26 Unde Sede vacante Judicium factum contra ecclesiam est nullum. *Communis*, textu expresso in cap. Constitutus 3. Ne Sede vacante, juncto Summario ibidem sic expresse dicente: Sede vacante Judicium habitum contra Ecclesiam non tenet; Et Glossa ibi. verb. Vacante, sic expresse loquente: Hinc patet manifeste, quod ecclesia, que caret legitimo defensore, conveniri non potest, quia ea vacante nihil est innovandum, quia non habet defensorem.

27 Sede Episcopali vacante, si mandetur Capitulo, ut præbendam alicui conferat, & interim nondum à Capitulo executo mandato creetur Episcopus, ad quem spectet collatio præbendæ, ab ipso Episcopo debet conferri, text. expres. in cap. Eam te 7. de Rescript. juncto ejus Summario, in quo sic præcisè habetur: Si Sede vacante scribitur Capitulo gerenti vices Episcopi, ut præbendam alicui conferat, si creatur Episcopus, nondum executo mandato, & ad eum spectet collatio præbendarum, illud adimplere tenetur.

28 Sede episcopali vacante, quid possit facere Capitulum, & quid non? Vide verb. Beneficia, art. 4. verb. Capitulum, art. 3. & verb. Vicarius Capitularis, per totum.

29 Vacante Sede Apostolica, Major Pœnitentiarius, seu Officialis facere, & expedire possunt quæcumque ad forum conscientie pertinent. Ideo absolvere, seu absolvi mandare in dicto conscientie foro possunt ab iis quoque censuris, à quibus aliis vivente Pontifice adempta etiam Majori Pœnitentiario, & Pœnitentiariæ officio absolventi facultas reperitur. Hac tamen lege, quod in hujusmodi censuris, ad tempus dumtaxat, & cum reincidentia in eisdem, servatis aliis servandis, absolutio concedatur: Ita ut qui fuerint absoluti, ad novum Pontificem intra terminum pro locorum distantia definiendum, recurrere pro eadem causa teneantur; neque liceat Pœnitentiario Majori, ejusque Officialibus, prænitium terminum post Pontificis electionem ampliari, vel prorogari. Benedic. XIV. tom. 1. constit. 95. incip. Pastor bonus, §. 51. qui §. 51. ad 55. prosequitur declarare facultates, Sede vacante, Majori Pœnitentiario competentes, ibi §. 52. Præterea concedimus, ut si quando aliquid gravius Animæ periculum imminet, cui celeriter occurrendum videatur

30 Ratio autem dubitandi inde oriebatur, quod Bonifacius VIII. in dict. cap. Si Apostolica: potestatem tantum fecit Ordinariis conferendi parochias, quæ vacabant in Curia, & ex Sedis Pontificie vacatione nequaquam conferri.

Prævaluit nihilominus affirmativa opinio, ex ratione illa, quod si Bonifacius VIII. facultatem dedit Ordinariis conferendi mox dictas parochias obnoxias dictæ reservationi in corpore Juris clausæ, multo sane magis facultatem dedit conferendi parochias obnoxias al-

31 ne in Signatura diligenter examinata, & Majori quoque Pœnitentiario, si in conclavi degat, pro materia gravitate consulto, & approbante, dispensare, aut dispensari mandare pro eodem foro conscientie valeant; usque illis etiam, super quibus aliis vivente Pontifice inhibita sit Majori Pœnitentiario, & Pœnitentiariæ dispensandi facultas; Ita tamen ut Oratores, sicuti superius dictum est, ad novum Pontificem post ejus electionem similiter debeant recurrere; aliisque appositis clausulis pro casus natura necessariis, & opportunitis.

32 Pro foro vero externo, eadem Sede Apostolica vacante, eorum officium penitus conquiescat, ita ut non quibuscumque matrimonialibus, & aliis dispensationibus, & absolutionibus, ac declarationibus, nec non quibusvis aliis expeditionibus forum fori mixtum, vel separatim quomodolibet respicientibus, omnino abstineant.

33 Attamen concedimus, ut dicta Sede vacante, pro foro externo facere, & expedire valeant, quæ ad Regularium, & præsertim apostatarum, & fugitivorum remedium, in superioribus facultatibus concessa sunt. Nec non ut Monialibus Confessoris extra Ordinem valeant deputare, si eos ex aliqua rationabili causa petierint, pro eorum libitu inter approbatos ab Ordinario ad audiendas Monialium confessiones eligendos.

34 Et demum, ut illos, qui aliquam censuram Sedi Apostolicæ reservatam, etiam ob violatam ecclesiasticam libertatem, vel immunitatem publice incurserint, vel incurrisse declarati fuerint, & vere, ac sincere poenitentes, & novi Pontificis, ad quem post electionem recurrere debebant, mandatis obtemperare parati, beneficium absolutionis sibi ulterius non differri emixe deprecentur, absolvere cum reincidentia, quemadmodum in superioribus dictum est, vel absolvi mandare possint.

35 Vacante Sede Apostolica, Processio Generalis Corporis Christi celebrari debet apud Vaticanam Basilicam. Idem const. 12. incip. Pastoralis sollicitudinis §. 3. ubi §. seq. præscribit etiam Ritus, quo ibi celebranda est dicta processio.

36 Magna olim quæstio fuit, an parochiæ per assequutionem incompatibilium beneficiorum vacatæ, Pontificia Sede vacante, vel antea vacatæ, sed ex sequuta interim ejusdem Pontificis Sedis vacatione non collatæ, possint ab Ordinariis conferri vigore cap. Si Apostolica, de præbend. num. 6.

37 Ratio autem dubitandi inde oriebatur, quod Bonifacius VIII. in dict. cap. Si Apostolica: potestatem tantum fecit Ordinariis conferendi parochias, quæ vacabant in Curia, & ex Sedis Pontificie vacatione nequaquam conferri.

38 Prævaluit nihilominus affirmativa opinio, ex ratione illa, quod si Bonifacius VIII. facultatem dedit Ordinariis conferendi mox dictas parochias obnoxias dictæ reservationi in corpore Juris clausæ, multo sane magis facultatem dedit conferendi parochias obnoxias al-

39 teri huic reservationi inducæ ab Extravagantibus, & Regula I. Cancellaria, quæ utpote non clausa in corpore Juris longe minor est. Accedit, quod Bonifacius VIII. providere intellexit saluti animarum, ne ex diatna Sedis Pontificie vacatione proprio Pastore diu careant. Hæc autem ratio urget, quæcumque sit reservatio Parochiæ. Vide celebrem decisionem Rotæ in Commem. parochialis 11. Maii 1731. cor. feliciter regnante Summo Pontifice inter impressas decr. 16.

40 Et quod hic non est silentio prætereundum, Rota hæc affirmativam opinionem tenet, licet agatur de parochia habente decretum, quod de ea tali pacto vacata: per Sedem Apostolicam tantum disponi possit: propterea quod ex hoc decreto non emigit nova reservatio, sed eadem per Extravagantes, & Regulam I. Cancellariæ inducæ.

SEDES, SCAMNA. SUMMARIUM.

1 Sedes Episcopi in choro existens debet esse quasi fixa, & immobilis.

2 Sedes Episcopi in choro existens quomodo ornanda.

3 Sedes Episcopi, & chorus Canoniorum debent reduci ad formam Cæmemonialis.

4 Sedes Episcopi in ecclesia exempta, in qua Abbas usum mitræ habens, etiam habet Sedem, quomodo collocanda.

5 Sedes Abbatis, seu Prioris habentis usum mitræ, & baculi, quomodo locanda.

6 Sedes Abbatis exempti etiam in ecclesiis sue Jurisdictioni subjectis debet esse inferior Sede Episcopi.

7 Sedes Dignitatum absentium non debent occupari ab aliis dignitatibus, sed unaquæque debet in proprio stallo permanere.

8 Gubernatoris civitatis Sedes qualis, quando vadit ad Concionem.

9 Sedes laicorum etiam Præfectorum sunt locandæ in presbyterio apud altare.

10 Sedes, scamna, & loca in ecclesiis secularibus moderari debent arbitrio Episcopi.

11 Sedes pro audienda concione quomodo aptari debeant.

12 Sedes esse non debent in ecclesia extra tempus concionum.

13 Maxime si sint occasio scandalii.

14 Nisi sint lapideæ, vel etiam lignæ, parietibus adherentes.

15 In removendis, vel alterandis Sedibus non debent permitti novitates.

16 Sedes possunt à Dominis ornari.

17 Et eis etiam inscriptio, vel aliud signum apponi.

18 Est removenda sedes adeo altari vicina, ut Celebrantem impediatur.

19 Regularium Superiores non possunt removere sedes à loco solito, nisi cum circumspeditione, maxime si spectent ad Magistratum.

20 Debent tamen sollicitè attendere, ne in suis ecclesiis occasione sedilium, & scamnorum rumores, & scandala oriantur.

21 In ecclesia de Jurepatronatus laicorum non potest Episcopus concedere Jus retinendi sedilia, invito patrono.

22 Genestioria honorifica retineri possunt à Dominis loci in Ecclesia.

23 Alia ad rem, remissive.

24 Ad. ex aliena manu, ad num. 28.

1 Sedes Episcopi in choro existens debet esse quasi fixa, & immobilis, juxta dispositionem libri Cæmemonialis in tit. de Sedibus Episcopi. Ita S. Congr. R. in Colimbrien. 23. Maji 1603.

2 Sedes Episcopi in choro existens ornanda est serico, vel alia materia coloris congruentis temporis, juxta regulam Libri Cæmemonialis d. tit. de sedibus Episcopi.

FERRAR. BIBLIOTH. TOM. VIII.

pi: In eadem Sac. Congr. Rit. in d. Colimbrien. Sedes Episcopi, & chorus Canoniorum, si fieri potest, debent reduci ad formam libri cæmemonialis. S. C. R. in Granat. 6. Maji 1609.

Sedes Episcopi in ecclesia exempta, ubi Abbas usum mitræ habens, etiam sedem tenet, quando illuc accedit, est in cornu dextro chori, sive ecclesiæ collocanda uno gradu eminentiori cum ornatu congruo, & situ aliquatenus superiori respectu sedis Abbatis, quæ in sinistro ponenda est uno gradu humilior absque ornatu, & loco aliquatenus inferiori, adeo ut non sit opposita Sedi episcopali. Sac. C. R. in Alexandrina S. Petri in Bergoglio 7. Februarii 1604.

Sedes Abbatis, seu Prioris habentis usum mitræ, & baculi, debet collocari in cornu evangelii in plano presbyterii cum duobus tantum gradibus parvis, & sine ullo suppedaneo suggestu lapideo, vel ligneo; ac sine baldachino desuper, sed cum postergali tantum ex aliquo panno, vel serico levi, sine auro, coloris convenientis solemnitati. S. C. R. in Neapolitana 18. Martii 1617.

Sedes Abbatis exempti etiam in ecclesiis sue Jurisdictioni subjectis debet esse inferior Sede Episcopi. S. C. R. in Aquilana 18. Martii 1617.

Sedes Dignitatum absentium non debent occupari ab aliis Dignitatibus, seu Canonis, sed unaquæque Dignitas in proprio stallo permanere debet; sedes vero absentis vacua esse debet. S. C. R. in Capuana 12. Martii 1618. & in Placentina 25. Maji 1632.

Sedes Gubernatoris civitatis, quando audit concionem simul cum Episcopo, debet esse apud Episcopum, quæ non sit major, nec pulchrior sede ipsius Episcopi, & neutra sit coloris rubri. S. Congr. Rit. in Peraina 2. Octobris 1615.

Sedes laicorum, veluti Præfetti, seu Locumtenentis, non sunt locandæ in presbyterio apud altare. Sacra Cong. Rit. in Engitanen. 10. Junii 1602. in respons. ad 6. dub.

Sedes, scamna, & loca in ecclesia seculari moderari debent arbitrio Episcopi. S. Rit. C. in Venetianen. 10. Decembr. 1604. in respons. ad 3. dub. Episcopus enim est absolutus Arbitrarius illa moderandi, & removendi, præsertim quando sunt causa rumoris, & impediunt functiones ecclesiasticas, ut sæpius resolvit Sac. Congr. Episcopi apud Nicol. in Florul. verb. Ecclesia, num. 11. & super in Normen. Terra Carthii 8. Maii 1693. in Pandana 5. Octob. 1697. & in Verulana 6. Sept. 1698. apud Monacell. part. 1. tit. 5. formal. 8. num. 4.

Sedes pro audienda concione ita debent aptari, ut illi retro stantibus ad visum Prædicantis non officiant. S. C. R. in Faventina 11. Aprilis 1601.

Sedes non debent esse in ecclesia extra tempus concionum. S. C. Episc. in Januen. 7. Aprilis 1583. Maxime si sint occasio scandalii. Ead. S. Cong. Episc. in Cirenina 24. Septemb. 1585. Nisi sint lapideæ, vel etiam lignæ, parietibus adherentes. Ead. Sac. Cong. Episcopi. 14. in Sarzan. 12. Novembr. 1600. & 28. Febr. 1601.

In removendis, & alterandis sedibus non debent permitti novitates, Sac. Congr. Episcopi in Cirenina 4. Junii 1602. & in Ferentina 8. Decemb. 1645.

Sedes possunt à Dominis ornari. Sac. C. Episc. in 16 Andrien. 25. Octobris 1602. Et eis etiam inscriptio, vel 17 aliud signum apponi; Eadem Sacra Congreg. Episcopi. 14. Januar. 1603.

Est removenda sedes adeo altari vicina, ut Celebrantem impediatur; S. C. Episcopi. in Nullius Casri Durantis 10. Nov. 1613.

Regularium Superiores non possunt removere sedes à loco solito, nisi cum circumspeditione maxima, si spectent ad Magistratum; S. C. Episcopi, & Reg. in Assisien. 22. Martii 1603. Debent tamen Superiores Regularium sollicitè attendere, ne in suis ecclesiis occasione sedilium, & scamnorum, rumores, & scandala oriantur, & in casibus procedere debent juxta occurrentes circumstantias, sicuti in similibus contingentibus procedere debent Episcopi pro ipsis impediendis in suis